

[Landbrugsministeren.]

Sandflugtens Dæmpning. Hovedlinien i Lovforslaget er, at man søger at standse de Ødelæggelser, der kan ske i Fremtiden, men de Skader, der indtil Dato er sket, rører man ikke ved, idet man er klar over, at hvis man begynder at røre ved dem, vil det være meget vanskeligt at faa gennemført Foranstaltninger, som kan sikre mod yderligere Ødelæggelser, og da dette selvfølgelig er af meget stor Betydning af Hensyn til Ordenen i Fremtiden, er det vist rigtigere at lade Fortidens Forseelser hvile for ikke at risikere, at man slet ingenting faar gennemført.

Jeg skal fremhæve Hovedbestemmelserne i Lovforslaget. I § 1 foreslaas det, at

„i Hjørring, Thisted, Ringkøbing og Ribe Amter samt paa Rømø i Tønder Amt skal Strandbredden langs Skagerak og Vesterhavet være undergivet offentlig Fredning efter de i Lov af 29. Marts 1867 angaaende Sandflugtens Dæmpning m. v. givne Regler. Det samme skal gælde den langs med den ovennævnte Strandbred løbende yderste Klitrække (Havklitten) eller ved uregelmæssige Klitdannelser hele den til Strandbredden stødende Klitstrækning indtil 500 m fra Strandbreddens inderste Side.“

Det vil altsaa sige, at man udsteder et bestemt Forbud mod, at disse Arealer bliver beslaglagt; det fastslaas, at de for Fremtiden skal være fredet. Dog kan der gives Dispensation herfra.

„Efter en af Klitinspektøren tiltraadt Indstilling fra vedkommende Sandflugtskommission kan Landbrugsministeren bestemme, at foranstaaende Regler ikke skal komme til Anvendelse paa saadanne bestemt afgrænsede Arealer, som er inddraget under Havneanlæg, eller paa hvilke der allerede findes en bymæssig Bebyggelse.“

Det er en Udvidelse af de Fredningsbestemmelser, man hidtil har haft, idet det kun er *Dele* af Kysten, der er fredet, og en Udvidelse af Fredningen kan kun ske ved en Beslutning af Sandflugtskommissionen. Nu gaar man altsaa den anden Vej og siger, at det hele skal være fredet undtagen det, som i Forvejen er inddraget til et almenyttigt Formaal eller til Bebyggelse.

Den næste Hovedbestemmelse findes i § 3, der fastslaar, hvad der ikke maa anbringes paa de fredede Strækninger. Her sker der ogsaa en Udvidelse. Det foreslaas, at paa disse Strækninger maa der ikke anbringes Hegn eller andre Afspærringer, opføres Bygninger eller anbringes

andre til Beboelse, Udsalgssted eller lignende bestemte Indretninger. Hvor særlige Forhold taler derfor, kan Klitinspektøren dog efter Indstilling af Sandflugtskommissionen meddele Tilladelse til saadanne Anbringelser og Opførelser. Nægter Klitinspektøren en ansøgt Tilladelse, kan den, der har søgt derom, indanke Afgørelsen for Landbrugsministeren. Den Udvidelse, der her sker, er ogsaa betydelig, navnlig med Hensyn til Hegn og med Hensyn til, at Dispensation kun kan ske med Klitinspektørens Tilladelse. Vel kan man klage over det, men saa skal det indsendes til Landbrugsministerens Afgørelse for herigennem at faa saa ensartede Afgørelser, som det er muligt.

I § 4 foreslaas det, at de Arealer, som hidtil har været fredet, og som efter den gældende Lov af Sandflugtskommissionen kan fritages for Fredningen, i Fremtiden ikke kan fritages uden Klitinspektørens Tilslutning. Ogsaa her bliver det ikke de lokale Kommissioner, som faar Eneafgørelsen, saaledes at man kan faa en forskellig Afgørelse af de samme Spørgsmaal. Med en saadan Bestemmelse faar man en mere ensartet Bedømmelse.

I § 5 er der foreslaaet de nødvendige Bødebestemmelser for at faa gennemført de Ting, som her er foreslaaet, og faa dem overholdt.

Jeg vil tro, at det vilde være af overordentlig stor Betydning, om det kunde lykkes at faa Forslaget gennemført her i Rigsdagen allerede i denne Vinter. Der foregaar jo, som sagt, en meget stærk Tilstrømning af Befolkningen ud til Vestkysten, og for hvert Aar, der gaar, inden man faar gennemført stærkere Fredning af disse Arealer, sker der Skade af ikke ringe Omfang; det bliver baade vanskeligere for den almindelige Befolkning at komme til Stranden, og Faren for Sandflugten vokser. Jeg vil derfor, idet jeg anbefaler Forslaget paa det bedste, meget anmode det højtæredede Folketing om at behandle Forslaget med stor Velvilje og saa hurtigt, som det kan lade sig gøre. I den Kommission, der var nedsat om Sagen, og hvorfra der nu foreligger en Indstilling i Form af det Forslag, jeg har fremsat, var der Enighed mellem alle Parter, og da de udvalgsberettigede Partier her i Rigsdagen var repræsenteret i Kommissionen, haaber jeg ogsaa, at det skal lykkes at naa til Enighed her i Rigsdagen om Forslaget.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.